

РЕШЕНИЕ

№ 150

гр. София, 07.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в
публично заседание на 21.11.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **5311** по описа за **2011** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващите от
Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ:[ЕИК], със седалище и
адрес на управлението: [населено място],[жк], бл. № 14, вх."Ж", ап.№ 8,
представявано от управителя на дружеството Ц. К. Т., срещу Ревизионен акт /РА/ №
1011258/28.02.2011 г., издаден от главен инспектор по приходите при ТД на НАП
[населено място], потвърден с Решение № 830/20.05.2011 год. на директора на
Дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" при ЦУ на НАП-С., в частта, с
която е отказано правото на данъчен кредит по фактура № 630/20.08.2010 г., издадена
от [фирма] в размер на 7 843, 35 лв.

В жалбата се поддържа, че РА е необоснован и постановен в противоречие с нормите
на Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/. Релевират се доводи, че
неправилно е отказаното право на данъчен кредит, тъй като процесната доставка е
реална. От съда се иска отмяната на РА в обжалваната част като неправилен и
незаконосъобразен. Претендира се присъждането на разносните по делото.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението" при
ЦУ на НАП-С. чрез процесуалния си представител юрк. П. оспорва жалбата като
неоснователна. Претендира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура заявява становище за
неоснователност на жалбата.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № 1007797/16.09.2010 г., издадена от началник сектор „Ревизии“ в Дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С., изменена със Заповеди №№ 1008940/22.10.2010 г. и 1011258/22.12.2010 г. е възложено извършването на ревизия на Т.-цвет 91” ЕООД за определяне задълженията по ЗДДС за периода 08.07.2010 г. – 30.09.2010 г. Със заповедта за възлагане на ревизията съобразно изискванията на чл.113, ал.1 ДОПК са определени данните за ревизираното лице по чл.81, ал.1, т.2-5 ДОПК, както и ревизиращите органи по приходите и срокът за извършване на ревизията. На проверявания данъчен субект в съответствие с изискванията на чл. 113, ал.2 ДОПК е връчен екземпляр от заповедите за възлагане на ревизия, видно от представените разписки за връчване. Резултатите от ревизията са отразени в Ревизионен доклад № 1011258/07.02.2011 г., връчен на ревизираното търговско дружество на 11.02.2011 г. Ревизионният доклад съдържа реквизитите по чл.117, ал.2 ДОПК.

Ревизионното производство завършва с Ревизионен акт №1011258/28.02.2011 г., издаден от М. П. – главен инспектор по приходите в ТД на НАП-С..

В хода на ревизионното производство е установено, че основен предмет на дейност на [фирма] за ревизирания период е търговия с автомобили втора употреба. За осъществяване своята дейност търговското дружество е закупувало стоки и услуги от трети лица. Във връзка с издадената фактура № 630/20.08.2010 г. от [фирма] е извършена насрещна проверка на предходния доставчик [фирма]. С протокол № 1102950/21.01.2011 г. ревизиращият орган е приобщил към доказателствата по ревизионното производство Протокол №2245-01006682-01/23.09.2010 г. за извършена насрещна проверка на [фирма], както и доказателствата от ревизионното производство на [фирма], приключило с издаването на РД № 1009770/23.12.2010 г. и РА № 1009770/07.02.2011 г. Ревизиращият орган е констатирал, че от този предходен доставчик не са представени доказателства как е транспортирана стоките, дата и час на предаване, МОЛ при предаване на същите, експедиционен документ за движение на стоките, лицата, извършили натоварването и разтоварването, както и използваното транспортно средство /рег.номер, вид, марка, модел, цвят, товароносимост, товарителници, пътни листа, собственост на автомобила/. Ревизиращият орган е установил също така, че предходен доставчик на [фирма] е [фирма] по конкретно посочени фактури. Проверката е установила, че по тези доставки също не са представени доказателства как е извършен транспортът на стоките, коя е датата и часът на предаване на стоките, МОЛ при предаване на същите, експедиционен документ за движение на стоките, лицата, извършили натоварването и разтоварването, както и използваното транспортно средство. Ревизиращият орган е установил, че в приложените описи към фактурите за продажба на стоки от [фирма] липсват характеристики за точния модел, мярка и размер гуми, поради което не може да се установи дали закупените от това дружество стоки са същите, продадени на жалбоподателя. След извършените насрещни проверки на доставчиците ревизиращият орган е приел, че [фирма] е фактурирало на [фирма] привидни сделки, като последното е фактурирало на [фирма] също такива, при което данъкът е начислен неправомерно и издадените от [фирма] на [фирма] фактури не отразяват реално осъществени доставки на стоки по смисъла на чл.6 ЗДДС и за получателя

[фирма] не възниква правото на данъчен кредит. С оглед това ревизиращият орган е приел, че няма реално извършена доставка на стоки от [фирма] на [фирма], поради което не е настъпило данъчно събитие, въз основа на което да бъде начисляван ДДС и за жалбоподателя не е възникнало право на приспадане на данъчен кредит.

Ревизиращият орган е отказал правото на приспадане на данъчен кредит по посочената по-горе фактура № 630/20.08.2010 г. в размер на 7 843, 35 лв. РА е връчен на проверявания данъчен субект на 28.02.2011 г. В законният срок ревизионния акт е обжалван по административен ред пред директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП-С.. С Решение № 830/20.05.2011 г., издадено от директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” при ЦУ на НАП обжалваният ревизионен акт е потвърден.

По делото е изслушана основна съдебно-счетоводна експертиза, която дава заключение, че: На базата на съществуващата документация не може да се твърди със сигурност, че стоките /автомобилните гуми/ продадени на [фирма] по фактура № [ЕГН]/20.08.2010г., издадена от [фирма] са с произход от предходен доставчик [фирма]; От представената относно [фирма], Рекапитулация детайлна по сметка 401 «Доставчици» се установяват счетоводни записвания относно доставки /покупки/ по фактури издадени от [фирма], по дебита на сметка 304 „Стоки” и по дебита на сметка 453 „Разчети за ДДС” /453/1 „Начислен данък за покупките”/, срещу кредитиране на сметка 401 „Доставчици”, както и кореспонденция със сметка 501 „Каса в левове”. Кредитните респективно дебитни обороти по отделните кореспондиращи счетоводни регистри /сметки/ в Рекапитулация детайлна, съответстват на оборотите по сметките, отразени в Оборотните ведомости на дружеството; Експертизата не е в състояние да установи вид, марка /модел/, размер и др. характеристики на продадените стоки – автомобилни гуми, защото такива данни не се съдържат, както в описите, които придружават фактурите за доставки на стоки издадени от [фирма] на [фирма], така и в описа, приложен към процесната фактура, издадена от [фирма] на [фирма]; Продажбата на автомобилни гуми по фактура № 630/20.08.2010г. е отразена с кредитиране на материалната сметка 304 „Стоки”, се отразява счетоводно изписване /намаление/ на стоки, при продажбата им; Фактурите, издадени от [фирма] на [фирма] са отразени в дневници за продажбите, респ. в СД за ДДС на доставчика за съответните периоди, но за м.07.2010г. не са представени дневник и СД; Резултатите за съответните данъчни периоди по СД за ЗДДС на [фирма], в които има отразяване на фактури за доставки с получател [фирма], са приключени, без да е налице отразяване на „данък за внасяне от клетка 50, приспаднал по реда на чл.92, ал.1 от ЗДДС” или отразяване на „данък за внасяне от клетка 50, внесен ефективно.

Относно предходния доставчик [фирма] експертизата установява, че: Стоките, по – специално автомобилните гуми, предмет на продажба от [фирма] на [фирма] са индивидуализирани в описите, приложени към фактурите за доставки /продажби/, с наименование „автомобилни гуми” и брой, разпределени в групи според тяхната единична цена и без данни за вид, марка /модел/, размер или друга характеристика.

В заключение вещото лице заявява, че експертизата не е в състояние да установи идентичност между закупени от [фирма] /доставчик на [фирма]/, и закупените от [фирма] от [фирма] стоки, по процесната фактура.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срока по чл.156, ал.1 ДОПК от

лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред съобразно изискванията на чл.156, ал.2 ДОПК.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съдът намира, че оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган в изискуемата се форма и съдържание и при спазване на административно-процесуалните правила.

Ревизиращият орган е отказал правото на приспадане на данъчен кредит по фактура № 630/20.08.2010, издадена от [фирма] като е приел, че данъкът е начислен без да има основания за това. Този извод е правилен.

За да е налице реална доставка не е достатъчно само документалното оформяне на същата – договор, фактура, приемателен протокол и осчетоводяване. Както посочва в своето решение Съдът на Европейския съюз по дело C-285/2011, за да се установи правото на приспадане на данъчен кредит е необходимо да се провери, дали доставките на стоки са били реално извършени, като при това е без значение дали дължимият ДДС да предходни или последващи продажби е бил внесен в държавния бюджет или не /т.28 и т.31/ По-нататък, в т.37 от Решението се казва, че административните и съдебни органи следва да откажат правото на приспадане ако се установи, че се прави позоваване на това право с цел злоупотреба. В хода на ревизионното производство е извършена ревизия на предходния доставчик [фирма], както и насрещни проверки на неговите предходни доставчици [фирма] и [фирма]. С оглед направените констатации в ревизионния доклад № 1009770/23.12.2010 г., издаден въз основа на извършената ревизия на [фирма], е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма] на [фирма] за ревизирания период. Ревизията на [фирма] установява, че са издадени фактури за несъществуващи сделки между [фирма], [фирма] и [фирма], като [фирма] е фактурирал на „В. груп” привидни сделки, при което данъкът е начислен неправомерно, след което [фирма] от своя страна издава фактури на [фирма] за също неосъществени сделки с начислен ДДС. Последното звено от тази верига на фактуриране на фиктивни доставки е процесната фактура № 630/20.08.2010, издадена от [фирма] на [фирма]. Въз основа на направените констатации в ревизионния доклад № 1009770/23.12.2010 г. е отказано правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от [фирма] на [фирма] за ревизирания период. Изводите на ревизиращия орган, че не е налице реална доставка се споделят напълно от настоящата инстанция. Липсата на такава реална доставка по процесната фактура се установява от събраните по делото писмени доказателства, както и от заключението на съдебно-счетоводната експертиза. Не се представиха доказателства, че освен счетоводното ѝ отразяване, доставката по процесната фактура е реално осъществена. Експертизата също не установява идентичност между закупените от [фирма] /доставчик на [фирма]/, и закупените от [фирма] от [фирма] стоки, по процесната фактура. Извършената ревизия на предходния доставчик - [фирма], установява, че доставките от [фирма] на това търговско дружество са фиктивни и е отказала правото на приспадане на данъчен кредит по тях. Доставката по процесната фактура е от [фирма] за същите стоки, за които вече е признато, че са по нереални доставки и за които е отказано правото на приспадане.

Предвид гореизложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед направеното искане, изхода на делото и на основание чл.161, ал.1 ДОПК на ответната страна следва да се присъдят разноските по делото – юрисконсултско възнаграждение в размер на 565 лв.

Мотивиран така и на основание чл.160, ал.1,предл.последно ДОПК Административен съд София-град,Първо отделение,20 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], срещу Ревизионен акт /РА/ № 1011258/28.02.2011 г., издаден от главен инспектор по приходите при ТД на НАП [населено място], потвърден с Решение № 830/20.05.2011 год. на директора на Дирекция "Обжалване и управление на изпълнението" при ЦУ на НАП-С..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ:[ЕИК], със седалище и адрес на управлението: [населено място],[жк], бл. № 14, вх."Ж", ап.№ 8,представлявано от управителя на дружеството Ц. К. Т., да заплати на ЦУ на НАП – С. разноски по делото в размер на 565 /петстотин шестдесет и пет/ лева.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с връчване на преписи по реда на чл.138 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: